

[Bernhard Baunsgaard]

Endelig foreslår man i beslutningsforslag nr. B 75, at man skal begynde nedtælling af straffen, der er idømt, når der er gået 4 måneder. Jeg har i tide, før det tidspunkt, vi har aftalt, indleveret et lovforslag om at begynde nedtællingen af straffen, når der er gået 6 måneder efter dommen; er man ikke indkaldt til afsoning til den tid, så begynder vi at tælle tilbage. Jeg håber, at det hurtigt kommer frem i folketingssalen, og at vi allerede i denne samling kan vedtage, at det skal ske. Vi er endt med 6 måneder; jeg tror, det er mere rimeligt, og håber, at et flertal vil gennemføre det.

Endelig vil jeg gerne takke for ministerens ord om beslutningsforslaget, der handler om Grønland, hvor man lovede, at man ville lave et forsøg ude i Herstedvester. Vi har haft lejlighed til, nogle stykker her i folketinget, at drøfte disse forhold med både grønlandske fanger og grønlandske myndigheder, og jeg må sige, jeg er overbevist om, at det er en ekstra straf for en grønlander at være indespærret uden at være sikker på, at de, der skal behandle ham, lægen og andre personer, overhovedet forstår hans baggrund og hans sprog. Jeg synes, at vi har pligt til at gøre noget dér, og jeg er glad for, at der hurtigt kan ske noget på området.

Birgith Mogensen (CD):

Her får folketinget af VS på et sølvfad foræret retningslinjerne for den kriminalpolitiske indsats i de kommende år, målrettet, velformuleret og med de rette politiske opfattelser og perspektiver, hvis man vel at mærke har VS-briller på og opfatter verden omkring sig derefter. Men det gør CD heldigvis ikke. Vi må derfor afvise forslagene. Dermed være ikke sagt, at vi finder de nuværende forhold inden for kriminalforsorgen ideelle; alene det faktum, at man falder tilbage i kriminalitet efter afsoning, må give anledning til at overveje ændringer. Men derfra og til at købe VS' urealistiske og meget teoretiske forslag er der for langt.

Vi skal jo ikke glemme, at kriminalpolitikken har to formål. Det ene er at beskytte landets borgere mod overgreb fra dem, som ikke vil følge landets love. Det andet er at få lovovertræderne til at fungere ansvarsbevidst i samfundet. Og hvordan gøres det? Værdien af frihedsstraffen var et af hovedemnerne på

den kriminalpolitiske konference, som justitsministeren holdt i januar. Det har givet anledning til tanker omkring justeringer af strafudmålingen, men selvfølgelig kun dér, hvor det er forsvarligt.

CD tilslutter sig justitsministerens initiativ til at fremskynde straffelovrådets arbejde vedrørende sanktionssystemet, så vi får et betydeligt bredere grundlag at diskutere på end det, vi har her i dag. Derfor må vi afvise forslagene.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Lenger vil senere som ordfører for forslagsstillerne gå nærmere ind i debatten og kommentere ministerens og de enkelte ordføreres indlæg. Men da denne første gruppe af forslag også rummer den principielle debat, vil jeg gerne fremsætte nogle principielle synspunkter om kriminalpolitik, som vi ser det i VS.

Man kan ikke forestille sig et samfund uden en eller anden form for sanktioner over for dem, der begår kriminalitet, men man kan sagtens forestille sig et samfund, der vælger sanktionerne ud fra mere bevidste sociale og humane holdninger, end vi gør i dag.

Definitionen på kriminalitet vil altid være afhængig af de øjne, der ser, og af tid og sted. Det samme gælder strafferammerne og den alvor, hvormed et samfund ser på den enkelte lovovertrædelse. Det er et meget godt eksempel, at nogle lande, f.eks. under islam, tillader euforiserende stoffer og forbyder alkohol; hos os er det lige omvendt. Det er heller ikke noget tilfælde, at de lovovertrædelser, som især begås af de dårligst stillede, straffes hårdt, og at de lovovertrædelser, som begås af de bedre stillede, straffes mildt.

Kriminaliteten defineres ud fra klasseinteresser. Det er ikke noget tilfælde, at våbensmugleri og miljøforurening straffes mildt, langt mildere end andre lovovertrædelser med de samme konsekvenser for mennesker og omgivelser. Våbensmugleri og miljøforurening kan faktisk ikke begås af samfundets dårligst stillede. Og de domme, vi kender for f.eks. miljøforurening, viser, at end ikke fortjenesterne inddrages.

Kunne man forestille sig, at en fattig tyveknap fik sin dom, men fik lov til at beholde fortjenesten ved tyveriet? Nej, aldrig. Det